

BH2007. 270.

Amennyiben a munkáltatónak módja lett volna - a próbaidő alatti munkaviszony megszüntetésre irányuló - nyilatkozata határidőben történő közlésére, és ennek elmaradásában a felperes szándékos magatartása nem hatott közre, a határidő lejárta után két nappal történt közlés jogellenes [1992. évi XXII. törvény 6. § (4) bekezdés, 87. § (1) bekezdés d) pont, (3) bekezdés].

A felperes keresetében az alperessel fennállt munkaviszonya megszüntetése jogellenességének jogkövetkezményei alkalmazását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes a próbaidőre hivatkozással a próbaidő letelte után szüntette meg a munkaviszonyát.

A munkaügyi bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. január 6-án kötött határozatlan idejű munkaszerződést az alperessel. A munkaszerződésben a felek háromhavi próbaidőben állapodtak meg. A felperes 2004. április 2-án táppénzes állományba került, keresőképtelenségét a munkáltatónak még aznap bejelentette. Az alperes 2004. április 2-án kelt és aznap tértivevényes küldeményként postára adott jognyilatkozatával azt közölte a felperessel, hogy április 3-ától nem tart igényt a munkájára. A posta a levelet 2004. április 5-én sikertelenül kézbesítette, a felperes 2004. április 8-án a postahivatalban személyesen vette át a küldeményt.

A munkaügyi bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes jogszerűen járt el, mivel a próbaidő alatt intézkedett a munkaviszony megszüntetéséről, a levelet még a próbaidő letelte előtt megfelelő címre postázta. A felperes azzal, hogy a betegsége alatt nem a munkáltatónak megadott lakcímen, hanem a szülei lakásán tartózkodott, akadályozta a munkáltatói intézkedés átvételét.

A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével helyes indokaira utalással a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat hozatalát kérte. Az 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (4) bekezdés, 76. § (6) bekezdés, 81. § (3) bekezdés, a 87. § (2) bekezdés, a 107. § c) pontja, valamint az Alkotmány 58. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint az alperes a próbaidő letelte után közölte a jognyilatkozatot, a betegállománya alatt felkereste G. R. office manager, az alperes alkalmazottja, aki átadhatta volna részére a levelet. A munkaszerződésben két tartózkodási helyet is megjelölt, az alperes ezek egyikére, és nem pedig az állandó lakcímeire küldte a perbeli levelet. Alkotmányos jogával élt a tartózkodási helye szabad megválasztásakor, nincs olyan jogszabály, amely előírja néhány napos máshol tartózkodásnak a munkáltató részére történő bejelentését. Sérelmezte a rosszhiszeműségére levont elsőfokú ítéleti álláspontot, továbbá hivatkozott a próbaidő alatti munkaviszony megszüntetésre vonatkozó bírói gyakorlatra is.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a felperes a jogát rendeltetésellenesen gyakorolta, amikor a tartózkodási helyét úgy változtatta meg, hogy azt a munkáltatónak nem jelentette be.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a munkáltatói jognyilatkozat annak közlésével hatályosul. Postai kézbesítés esetén a közlés időpontjának azt a napot kell tekinteni, amikor a

küldeményt a címzett átvette (BH1999. 526.).

Az irányadó jogerős ítéleti tényállás szerint a felek a 2004. január 6-án megkötött munkaszerződésben kötötték ki a három hónapos próbaidőt, és nem volt közöttük vitás, hogy az 2004. április 6-án járt le. Az sem volt vitás, hogy a felperes 2004. április 2-ától keresőképtelenné vált. Az alperes ezen a napon postára adta a próbaidő alatt a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó jognyilatkozatát, amit a felperes 2004. április 8-án vett át a postán azt követően, hogy az ajánlott küldeményt a posta 2004. április 5-én eredménytelenül megkísérelte kézbesíteni a munkáltatónak megadott tartózkodási címen. Eszerint a munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozat joghatályos közlésére a munkaszerződésben kikötött három hónapos próbaidő leteltét követően került sor [Mt. 6. § (4) bekezdés].

A perben a munkáltató bizonyíthatja a jognyilatkozata hatályos közlését, ha a munkavállaló az átvételt megtagadta, vagy szándékosan megakadályozta; erről jegyzőkönyvet kell felvenni [Mt. 6. § (4) bekezdés második mondat]. A munkavállaló szándékos magatartása tekintetében a bizonyítás a munkáltatót terheli [1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdés].

A felperes helytállóan hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy önmagában az a körülmény, miszerint a betegsége idején az alperesnek bejelentett tartózkodási címen (ideiglenes lakcímen) nem volt található, az átvétel meghiúsítására irányuló szándékos magatartását nem bizonyítja. A felperes ugyanis a munkaszerződésében első helyen állandó lakcímként azt a címet jelölte meg, ahol a szülei is laknak, és a betegsége alatt ő is tartózkodott. Az alperes tehát ismerte a felperes állandó lakcímét, annak külön bejelentése elmulasztására a munkaügyi bíróság alaptalanul hivatkozott. Az alperesnek erről a lakcímről való tudomását az is bizonyította, hogy két képviselője 2004. április 6-án - tehát a próbaidő utolsó napján - személyesen felkereste a felperest a nála lévő alperesi eszközök átvétele céljából. Ezt megelőzően, 2004. április 5-én G. R. office manager telefonon beszélt a felperessel a munkaviszony megszüntetéséről.

A felperes megalapozottan hivatkozott arra is, hogy az alperesnek e körülmények alapján módja lett volna a jognyilatkozata próbaidő alatti szabályos közlésére, ennek elmaradása nem a felperes szándékos, az átvételt meghiúsító magatartására vezethető vissza. Következésképpen a próbaidő leteltét követően történt munkaviszony megszüntetés jogellenes volt, mivel az Mt. 87. § (1) bekezdés d) pontjába és a (3) bekezdésbe ütközött.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság közbenső ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes a 2004. április 2-án kelt jognyilatkozattal 2004. április 8-án jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Az összegszerűség tekintetében a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította [Pp. 275. § (4) bekezdés]. (Legf. Bír. Mfv. I. 10.369/2006.)